

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et Capitulo Metensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

brum, & colubrum iterum reformaret in virgam. Iohannes quoque Baptista suæ missionis speciale testimonium protulit de scriptura, respondens Sacerdotibus & Levitis qui missi fuerant ad interrogandum quis esset, & quare baptizandi sibi officium assumpsisset: *Ego vox clamantis in deserto. Dirigite viam Domini, sicut dixit Isaias Propheta.* Non ergo credendum ei qui se dicit missum à Deo, cum non sit missus ab homine, nisi de se speciale proferat testimonium de scripturis, vel evidens miraculum operetur. Nam & de his qui missi leguntur à Deo evangelista testatur quod ipsi profecti prædicabant ubique Domino cooperante & sermonem confirmante sequentibus signis. Licet autem scientia valde sit necessaria sacerdotibus ad doctrinam, quia juxta verbum propheticum labia sacerdotis custodiunt scientiam, & legem exquirunt ex ore ejus; non est tamen simplicibus sacerdotibus etiam à scholasticis detrahendum, cum in eis sacerdotale ministerium debeat honorari. Propter quod Dominus in lege præcepit, *Diis non detrahes*, sacerdotes intelligens, qui propter excellentiam ordinis & officij dignitatem deorum nomine nuncupantur. Iuxta quod alibi dicit de servo volente apud dominum remanere, ut dominus offerat eum diis. Cum enim juxta verbum Apostoli servus suo domino stet aut cadat, profectò sacerdos ab Episcopo, cujus est correctioni subjectus, debet in mansuetudinis spiritu castigari, non autem à populo, cujus est correctioni præpositus, in spiritu superbiæ reprehendi; cum juxta præceptum dominicum pater & mater non debeant maledici, sed potius honorari. quod de spiritali patre multò fortius debet intelligi quàm carnali. Nec quisquam suæ præsumptionis audaciam illo defendat exemplo, quod asina legitur reprehendisse Prophetam, vel quod Dominus ait, *Quis ex vobis arguet me de peccato, & si malè locutus sum, testimonium perhibe de malo*, cum aliud sit fratrem in se peccantem occultè corripere, (quod utique quisque tenetur efficere secundum regulam evangelicam. in quo casu sanè potest intelligi quod Balaam fuit correptus ab asina) & aliud est patrem suum etiam delinquentem reprehendere manifestè, ac præcipuè fatuum pro simplici appellare. quod utique nulli licet secun-

dum evangelicam veritatem. Nam qui etiam fratri suo dixerit fatue, reus erit gehennæ. Rursus aliud est quod Prælatum se sponte, de sua confusus innocentia, subditorum accusationi supponit, (in quo casu præmissum Domini verbum debet intelligi) & aliud est quod subditus, non tam animo corripiendi, quàm detrahendi, exurgit temerarius in Prælatum, cum eum potius maneat necessitas obsequendi. Quod si fortè necessitas postularit ut sacerdos, tanquam inutilis, aut indignus, à cura gregis debeat moveri, agendum est ordinatè apud Episcopum, ad cujus officium tam institutio quàm destitutio sacerdotum noscitur pertinere. Illud autem, tanquam de supercilio Phariseorum procedens, debet ab omnibus aspernari, quod tanquam ipsi soli sint iusti, ceteros aspernantur; cum & hæcenus ab initio nascentis Ecclesiæ multi fuerint viri sancti, qui nec tales fuisse leguntur, nec talibus adhæsisse, cum de novo tales surrexisse legantur: qui nisi contenti sint doceri potius quàm docere, ad illos forsitan pertinebunt quibus Dominus ait: *Nolite fieri plures magistri.* Nos ergo, filij, quia paterno vos affectu diligimus, ne sub prætextu veritatis in foveam decidatis erroris, & sub specie virtutum in laqueum vitiorum, universitatem vestram rogamus attentius, monemus, & exhortamur in Domino, in remissionem vobis peccatorum injungentes, quatenus ab ijs quæ superius reprehensibilia denotavimus, linguam & animum revocetis, fidem catholicam & regulam ecclesiasticam observantes, ne vos verbis fallacibus circumveniri vel etiam circumvenire contingat: quia nisi correctionem nostram & admonitionem paternam receperitis humiliter & devotè, nos post oleum infundemus & vinum, severitatem ecclesiasticam apponentes; ut qui noluerint obedire spontanei, discant acquiescere vel inviti. Datum Laterani.

EPISCOPO ET CAPITULO
Metensibus.

Sicut Ecclesiarum Prælati incumbit ad capiendas vulpes parvulas, quæ demoliri vineam Domini moliantur, prudenter & diligenter intendere, sic est eis summopere præcavendum ne ante messem zizania colligantur, ne forsan, quod absit, cum eis etiam triticum evel-

Epist. 144.
De codic. at-
gumento.

latur. Sanè sicut non debet hæretica pravitas tolerari, sic enervari non debet religiosa simplicitas; ne vel patientia nostra hæreticis audaciam subministret, vel simplices impatientia multa confundat, ut nobis disruptis convertantur in arcum perversum, & in hæreticos de simplicibus commutentur. Sanè significasti nobis per litteras tuas, frater Episcopo, quòd tam in diocesi quàm urbe Metensi &c. *ut supra usque ad verbum* in occulto. Quia verò in dubiis non est de facili sententia proferenda, cum quòd vel iidem errent in fide, vel à doctrina discrepent salutari, nobis per tuas litteras, frater Episcopo, non duxeris exprimendum, cum opinionem & vitam eorum penitus ignoremus qui sacras scripturas taliter transfulerunt, aut eorum qui docent taliter jam translatas, quorum neutrum potest fieri sine scientia litterarum, licet in his arguendi merito videantur quòd occulta conventicula celebrant, officium sibi &c. *usque ad verbum* non inhærent; discretionem vestram per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus eos commone diligentiùs studeatis, rationibus & exhortationibus innitentes, ut ab his in quibus apparent reprehensione notabiles, omnino desistant, nec officium sibi vendicent alienum. Inquiratis etiam sollicitè veritatem quis fuerit auctor translationis illius, quæ intentio transferentis, quæ fides utrentis, quæ causâ docendi, si sedem apostolicam & catholicam Ecclesiam venerentur; ut super his & aliis quæ necessaria sunt ad indagandam plenius veritatem per litteras vestras sufficienter instructi, quid statui debeat meliùs intelligere valeamus. Revocandi autem eos & convincendi secundum scripturas super his quæ reprehensibilia denotavimus, viam vobis in litteris, quas communiter illis dirigimus, aperimus. Datum Laterani IIII. Idus Iulij.

ARCHIEPISCOPO, DECANO,
& Capitulo Compostellan.

EA quæ concordia vel iudicio &c. *usque ad verbum* assensu, ad exemplar felix recordationis Alexandri Papæ prædecessoris nostri concordiam quæ inter vos & Vu. Vicecomitem & G. filium ejus Vercellen. cives, super hospitali & Ecclesia sancti Iacobi de Cassina,

mediate venerabili fratre nostro Taurinen. Episcopo & dilecto filio Hard. Mediolan. Ecclesiæ Canonico facta dignoscitur, sicut de beneplacito utriusque partis stabilita est, & tuo, frater Archiepiscopo, subsequente assensu firmata, & hinc inde suscepta, & hætenus observata, auctoritate vobis apostolica confirmamus, & præsentis scripti pagina communimus. Statuentes ut sicut in authentico scripto ipsius transactionis habetur, post decessum prædicti G. & Iacobi fratris ejus, nullum jus sive foundationis seu advocacionis aut cujuslibet alterius rei quisquam de cognatione eorum in prædicta Ecclesiâ vel hospitali valeat vendicare, sed in potestate & regimine Compostellan. Ecclesiæ, sine injuria Vercellen. Episcopi, remaneant absolutè. Præterea refutationem quam super jure foundationis & advocacionis vel alterius cujuslibet rei, quod sibi quocunque modo competere videbatur, in præfata Ecclesiâ sive hospitali præfatus Vu. pro se & heredibus suis per instrumentum publicum spontaneè fecit, ratam decernimus permanere. Nulli ergo &c. confirmationis & constitutionis &c. Datum ut supra.

PETRO COMPOSTELLAN.
Archiepiscopo.

CUm olim esses in felix recordationis Alexandri Papæ prædecessoris nostri præsentia constitutus cum Abbate de Ancealtaria, varias querelas contra eum priùs in præsentia quorundam Cardinalium, quibus causâ commissa fuerat audienda, & postmodum in ipsius auditorio proponebas, asserens quòd prædictum monasterium quoad jus patronatus tibi & Compostellan. Ecclesiæ subtrahere voluisset, alium ejusdem monasterij nominando patronum. Sed & ipse Abbas aliqua contra te ac fratres tuos se dicebat habere. Tandem cum ad compositionem per eundem prædecessorem nostrum moniti fuissetis, elegit ipse Abbas potius quæ ad pacem erant quàm disceptatione contendere, & coram eo publicè recognovit præscriptum monasterium Ecclesiæ Compostellan. diocesano simul & territorij jure subiectum, utpote quòd non solum in cœmiterio verum etiam in parietibus præscriptæ Ecclesiæ noscitur esse constructum, ut per Ecclesiam ad monasterium transitus line

Epist. 144.
Ut Abbas & monasterium de Ancealtaria Compostellano Episcopo subiectum sit.

Epist. 143.
Concordiam quorundam confirmat.